

★ ΣΤΙΧΟΙ ★

ΗΘΕΛΑ

Ἦθελα μιὰ μικρὴ φωλῆὰ σὲ μιὰ γωνίτσα νᾶχα
Μικρούλα ὅσῳ νὰ χωρεῖ ἐμᾶς τοὺς δυὸ μονάχα.
Ἦθελα νᾶχα μιὰ φωλῆὰ σὲ μιὰ γωνιά τοῦ κόσμου
Μεγάλῃ ὅσῳ νὰ χωρῇ ὁ ἔρως ὁ δικός μου.

“ΑΥΓΗ,, ΜΠΕΤΟΒΕΝ

Τὰ μαγικά σου δάχτυλα στὸ πιάνο ἐφτερουγίσανε
Καὶ ἄρωμα ἐσκορπίστηκε καὶ φῶς ὁλόγυρά σου
Οἱ ἀγγέλοι ἀπὸ τὰ σύννεφα σιμά σου ἐγλυστρήσανε
Καὶ μὲ λαχτάρα ἐφίλησαν κρυφὴ τὰ δάχτυλά σου

Κι’ ὅταν ξαναγυρίσανε μὲ τὶς δικές τους λύρες
Βουβὲς καὶ μὲ λυτὲς χορδὲς καὶ μὲ κλειδιά σπασμένα
Ἀφῆσαν ὅλες τ’ οὐρανοῦ ὀρθάνοιχτες τὶς θύρες
Ν’ ἀκοῦνε πάντα ἐσένα.

Τ. ΜΩΡΑ-Ι·ΤΙΝΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ἡ Κόρη τοῦ Ἀντισίου.

Οὐδείς ἄγνοεῖ, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν ἀρχαίων καλλιτεχνημάτων κρίσις δὲν θεωρεῖται ἀπληλαγμένη στερεοτύπων τινῶν ὥρων, ἐνίοτε δὲ καὶ προκαταλήψεων τινῶν, περιδεσμευουσῶν καὶ τὴν ἐλευθέραν ἀντίληψιν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμπνευσιν, προκειμένου οὐχὶ τόσον περὶ τῆς τεχντροπίας, ὅσον περὶ τῆς παραστάσεως καὶ τῆς τοῦ συνόλου μορφῆς, ἣν ἐξωραΐζει ἡ ἀρχαία εἰκαστικὴ τέχνη, ἡ προωρισμένη ν’ ἀποθανατίζῃ σκηρὰς καὶ εἰκόνας, εἰλημμένας ἐκ τοῦ βίου ἐνδὸς ἡθικοῦ πολιτεύματος, ἐξελισσομένου ἐν συνεχεῖ παραλάσει τελετῶν, ἐορτῶν καὶ ἀγῶνων, ἡ μίᾱς θεοκρατικῆς κοινωνίας, ἀκορῶστος εἰς λιβαριῶν θυσιῶν.

Ἐάν τις παρακολούθῃ τὴν ἐκάστοτε κριτικὴν ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς ἀρχαίας τέχνης, καὶ δὴ τῶν ἐπιλέκτων καὶ τῶν θανματίων ἀριστουργημάτων, δι’ ὁμολογήσῃ τὴν ἔμμονον προσπάθειαν τοῦ τεχνικοῦ ἢ ἐπιστήμονος κριτικοῦ εἰς τὸ νὰ μὴ ἀποξενωθῇ τοῦ κανόνος, δὲ οὐδέμια ἀρχαιολογικὴ ἀνάγκη καθιέρωσε καὶ οὐδείς λόγος συνδεόμενος μετὰ παραδειγμαμένων τινῶν ὥρων ἐδημιουργήσῃ.

Ἐκτὸς ὅμως τούτου, συνδράζονται πολλάκις ἀνόμοια ἀντίθετα καὶ ἀσυμβίβαστα, οὕτως ὥστε ἐνῶ ἀποφαίνεται ἡ κριτικὴ περὶ τῆς Ἀ φέρ’ εἰπεῖν παραστάσεως, ὡς ἀποτυπώσεως μιᾶς ἐπίσημον στιγμῆς, λημονεῖ ὅτι ἡ παρασταμένη μορφή εἶνε ἡμίγυμνος ὑπερέχων καὶ ἀνευ ἐμβλήματος τινὸς δικαιολογούτος ἢ πιστοποιούτος ἐκείνην.

Ὅτῳ, διὰ τὴν κόρην τοῦ Ἀντισίου πᾶσαι αἱ κρίσεις, ὅσας τοῦλάχιστον ἀνέγνωμεν, συμφωνοῦσιν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι αὕτη δίδει τι, προσφέρει, καταθέτει ἢ ἀναθέτει διὰ τὸ ὅμως νὰ μὴ παραδεχθῇ τις ὅτι αὕτη,

καὶ ἀτημέλητος οὖσα, κρατεῖ τι ἀκροωμένη συγχρόνως μετ’ εὐσεβοῦς προσοχῆς ἢ δέχεται τι γνωστὸν ἢ παραλαμβάνει τι ἄγνωστον, πρὸς ὠρισμένον σκοπόν, ἢ προσφορὰν καὶ ἀνάθημα, ἢ σκευὴ διὰ θυσίαν ἢ τι ἀναγόμενον εἰς ἱερὰν τινὰ τελετὴν, καὶ ἐπομένως ἡ ἀπορία καὶ ἡ ἐκπληξις καὶ ἡ μετὰ σεμνότητος σοβαρότης τῆς ἐκφράσεως καὶ ἡ εὐλαβὴς ἀξιοπρέπεια νὰ μελετηθῶσι καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης βαθέτερον, δεδομένου μάλιστὰ ὅτι πιθανώτατα νὰ μὴ ἦτον αὐτοτελὲς τὸ περιφημον ἄγαλμα, ἀλλὰ ν’ ἀπετέλει μέρος συμπλέγματος.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι τὸ νὰ καταλήξῃ τις εἰς σαφεῖ ὁπωσδήποτε καὶ ἐπιτυχή συμπεράσματα τυγχάνει δυσχερέστατον, ἀφοῦ ἡ παγκόσμιος κριτικὴ δὲν κατῳρθώταται ἐν νῦν καθολογῇ ἀκριβῶς ποτὶ ἡ ἀλήθεια εἰς τὸ φανερὸν ἢ ἄλλος καὶ ποῖον τὸ μυστήριον εἰς τὴν αἴγλην τοῦ ἱδανικοῦ, περὶ κυραρχεῖ εἰς τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου, ἢ τί ἐμφανεῖ ἡ ἀρμονικὴ πλαστικότης καὶ ὁ ἐνθεὸς τύπος τῆς ἀνδρικής ὡραιότητος τοῦ Ἐφρήβου τῶν Ἀντικυθήρων, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ ληφθῇ ὅτι ὅριον πληθὺς ἄλλη τοιοῦτων παραστάσεων, ὧν σκληρὰ καὶ ἀδυσώπητος ἀνωνυμία ἀπεστέρησε καὶ αὐτὸν τὸν τίτλον, ἀφοῦ ὅμως τὸ ἀπεριόριστον κυριαρχεῖ εἰς τὸ σοβαρὸς ἢ ἀφελὼς γνωματεύειν, καὶ τὰ θεοπείσια προϊόντα τῆς χειρὸς τοῦ Πραξιτέλους ἀναμένουσιν οὐχὶ ἀπὸ τὴν τύχην τόσον, ὅσον ἀπὸ τὴν διορατικότητα τῶν μυσταγωγῶν τοῦ ἱδανικοῦ τὴν ἀνεύρεσιν τῆς θέας πηγῆς, εἰς ἣν ἀνήκουσιν αἱ πρῶται ἀκτίες τῆς ἀθανασίας τῶν, ὑποθέτομεν ὅτι δικαιούσιν, χωρὶς ν’ ἀποκαλῶνται τολμηροὶ προσκυνηταὶ καὶ ἐκείναι τοῦ παραχρᾶντον γαοῦ τῆς τέχνης, οὐ μὲν γὰρ ἐπιλομοὶ εἰδικότητες, δημοσίαι ν’ ἀποφαινόμεναι.

H.

*

Εἰς τὸ τεύχος Σεπτεμβρίου τοῦ περιοδικοῦ «L'Art et les Artistes» ὁ γνωστὸς καὶ ἐξ ἄλλων περὶ Ἑλλάδος δημοσιευμάτων κ. Adolphe Thalasso δημοσιεύει σύντομον ἐπιθεώρησιν τῆς νεοελληνικῆς ζωγραφικῆς, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν διελθούσης του. Ἐξάγει ὡς ἀξίας θαυμασμοῦ τὰς καλλιτεχνικὰς προόδους παρ' ὅλην τὴν ἀστορίαν τῆς Ἑλλ. κυβερνήσεως. Ἀποκαλεῖ μεγάλους καλλιτέχνας τὸν Γύζην καὶ τὸν Λύτραν, ὡς χαράξαντας ἓνα δοξασιμενὸν δρόμον πρὸς τὴν τέχνην. Ὀνομάζει σηματοφόρους τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλ. τέχνης τὸν Πάλλην καὶ τὸν Ἰακωβίδην, ἀφιερῶνσι δὲ συμπαθεῖς λίξεις διὰ τοὺς κ. κ. Μποκατοιάμπην καὶ Γαλλινῶν. Ἀναφέρει εὐφύμους ἐκ τῶν νεωτέρων τὸν Μαθιόπουλον τοῦ ὁποῦν ἐξάγει τὴν Προσωπογραφίαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, τὸν Ρο'λὸν διὰ τοὺς στρατιωτικούς του πίνακα· καὶ τὸν μακαρίτην Ἀλεκτορίδην ὡς νεωτεριστὴν τῆς Βυζαντινῆς εἰκονογραφίας. Ὁ κ. Thalasso ἐτοιμάζει ἐκτενὴ μελέτην περὶ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων ζωγράφων.

Ὁ κ. Ν. Ζάννος, ἐκ τῶν ἐπιλέκτων ἡθοποιῶν, διωρίσθη καθηγητὴς εἰς τὴν Δραματ. σχολὴν τοῦ Ὁδείου.

Αἱ Ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες καὶ πάλιν περὶ τῆς Δούγκαν ὁμιλοῦσι. Ἡ νεωτέρα αὕτη λάτρως τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν παραδόσεων ἐξακολουθεῖ χορεύουσα περιβεβλημένη τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν ἔνδυμα. Ἐν Τορόντῳ τοῦ Καναδῆ τοῦ πληθὺς τὴν χειροκρότησε. Καὶ ἐν Νεά Ὑόρκῃ ἐχόρευσε πολλοὺς χοροὺς ὑπὸ τοὺς ἡ-χοὺς τῆς μεγάλης ὁρχήστρας τῆς πόλεως παιανίζουσας ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ κλασικοῦ ἔργου τοῦ Greog «Ἡ Ἰφιγένεια ἐν Αὔλιδι».

Ὁ περίφημος θεατρῶννης τῆς Ὑόρκης, ὁ πολὺς Χαμεροτᾶν οἰκοδομεῖ εἰς τὸ Σικάγον, τεράστιον θέατρον, τὸ ὁποῖον θὰ στοιχίσῃ δέκα ἑκατομμύρια φράγκα.

Καὶ τὸ περιέργον εἶνε ὅτι ἐνῶ πολλοὶ προσφερόθησαν νὰ γίνουν μέτοχοι εἰς τὴν ἐπιχείρησίν του ταύτην, ὁ Χαμεροτᾶν ἠρνήθη καὶ προβαίνει εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου μὲ ἀποκλειστικῶς ἰδικὰ του κεφάλαια.

Ὁ Χαμεροτᾶν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἦτο ἀπένταρος, σήμερον δὲ ἡ περιουσία του ὑπολογίζεται εἰς 200 ἑκατομμύρια φρά.

Ὡρισμένως ὁ διάσημος φιλόσοφος τῆς ἀρχαιότητος Διογένης δὲν ἐπερίμενε νὰ ἴδῃ ἐγγειόμενον τὸ ἀγαλμὰ του εἰς τὸ Παρίσι, τὴν μᾶλλον νεωτεριστικὴν ἐκ τῶν πρωτευουσῶν τῆς Εὐρώπης.

Τὸ ἀγαλμα τοῦ Ἑλληνος φιλοσόφου κοσμεῖ μίαν μικρὰν δειροφυτευμένην πλατείαν, κειμένην πλησίον τοῦ Σκὰρ ντῦ Τάμπλ, εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως.

Ὁ γλύπτης παρέρησε τὸν Διογένην κρατοῦντα τὸ περίφημον φανάρι του καὶ βαίνειντα εἰς ἀναζήτησιν ἀνθρώπου.

Ἐπειδὴ ὑπάρχουν πολλὰ ἀγάλματα τῆς Αὐρηλιανῆς Παρθένου εἰς τὰς πλατείας, ἔγινε σκέψις νὰ ἐγερθῇ ἐν ἀκρίβει ἀγαλμα ἐπάνω εἰς ἓν βουνὸν καὶ ἰδρῦθι τοιοῦτον εἰς τὸ «Μπαλλὸν ντ' Ἀλοά» εἰς ὅρος 1204 μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐκεῖνου φαίνεται ἡ ὁροσειρὰ τῶν Βοσγίων ὁρέων καὶ ὁλόκληρος ἡ πεδιάς τῆς Λωρραίνης, ἡ τόσον προσφιλεῖς εἰς τὴν Αὐρηλιανὴν παρθένον.

Τὸ βαρὺ ἀγαλμα τῆς ἡρώιδος μετεφέρθη μὲ πολλὰ βάσανα εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ ἐτοποθετήθη ἐπὶ τοῦ ἐκ πετρῶν βάθρου του.

Ἡ Γλωσσικὴ ἑταιρεία, ἡ σκοποῦσα πρὸς μελέτην τῶν νεοελληνικῶν ἰδιωμάτων, προκηρύσσει αὐθις ἀγῶνα πρὸς συγγραφήν πραγματειῶν περὶ τῶν ἀπανταχοῦ τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν διαλέκτων καὶ γλωσσικῶν ἰδιωμάτων. Αἱ πραγματεῖαι ἀποτέλλονται πρὸς τὸν πρόεδρον κ. Στ. Δραγούμην ἢ τὸν γραμματέα κ. Γ. Χατζιδάνην, καθηγητὴν ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Εἰσὶ δεκταὶ μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1910, ἡ δὲ κρίσις ἀνεγνωσθή-νεται κατὰ Μάρτιον τοῦ 1911.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ.

Εἰς τὸ Λοῦβρ τῶν Παρισίων ἐγένετο Ἐκθεσις τῆς Ἑταιρείας τῆς Ἱστορίας τοῦ ἐνδύματος.

Ἐν Κοπενάγῃ διοργανώθη ἑκθεσις Γαλλικῆ τῆς διακοσμητικῆς τέχνης.

Εἰς τὴν Δρέσδην ἑκθεσις διεθνῆς ὕδατογραφικῶν, κοιτιδογραφικῶν καὶ διακοσμητικῶν ἔργων.

Εἰς τὴν Γάνδην ἡ 40ῇ ἑκθεσις τῆς Βασιλικῆς Ἑταιρείας.

Εἰς τὴν Γαλλικὴν πόλιν Langres ἑκθεσις Καλλιτεχνικῆς. Ὡσαύτως εἰς Valenciennes.

Εἰς τοὺς Παρισίους γενήσεται ἑκθεσις τῶν ἔργων τοῦ ζωγράφου Corot.

Εἰς τὸ Βορδὼ ἑκθεσις οὐμορυστικῆς τέχνης.

Εἰς τὸ Λίβερεπουλ διεθνῆς ἑκθεσις καλῶν τεχνῶν.

Ἀπέθανεν ὁ Γάλλος καλλιτέχνης J.-C. Chaplain, χαράκτης, ἐν ἡλικίᾳ 70 ἐτῶν, ὑπέροχος διὰ τὰ μεταλλία, ἐφ' ὧν ἀπετύπου μεγάλα ἱστορικὰ γεγονότα. Γεννηθεὶς εἰς Mortagne ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Joul-froy καὶ τοῦ Oudinot. Τῷ 1863 ἔτυχε τοῦ βραβείου τῆς Ρώμης. Τῷ 1881 εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Καλῶν τεχνῶν. Πλεῖστα μετάλλια του, προσωπογραφικῶν καὶ ἀλληγορικῶν παραστάσεων, εἰσὶν ὀνομαστά.

Ὁ Ριχάρδος Στράους, ὁ εὐτυχῆς τῆς «Σαλώμης» καὶ «Ἡλέκτρας» συνθέτης, ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε τῆς μόδας εἰς Γερμανίαν καὶ ὅλην τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην. Ἐτοιμάζει νέαν κωμικὴν ὄπεραν, τῆς ὁποίας ἀγνωστὸς εἰσέτι εἶνε καὶ ἡ ὑπόθεσις καὶ ὁ τίτλος.

Εἶνε δμως γνωστὸν ὅτι τὸ λιμπρέττο αὐτῆς τὸ συνέθεσεν ὁ αὐτὸς ποιητὴς Χόφμανσθαλ, ὅστις ἔκαμε καὶ τῆς «Ἡλέκτρας» τὸ λιμπρέττο, καὶ ὅτι ὁ Στράους ἔχει ἤδη ἐτοιμοὺς τὰς δύο πρᾶξεις, ὑπολογίζει δὲ ὅτι πρὸ τῶν Χριστουγέννων θὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον θὰ δοθῇ εἰς Βερολίνον ἰσως τὸ πρῶτον κατὰ τὰς ἀρχὰς προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

Ἡ ἐν Ὁδησσῷ ἰδρυθεῖσα ἑταιρεία «Ἐνωσις τῶν Σλαβῶν» πρὸς ἐπίτευξιν οἰκονομικῆς προεργασίας, ἀνὰ μέσον τῶν σλαβικῶν ἐθνῶν ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ προσκαλέσῃ ἀπαντας τοὺς Σλαβικοὺς ὅπως μετὰσχῶσι μεγάλης ἐκθέσεως τεχνῶν ἐν Ὁδησσῷ. Ἐπὶ τούτῳ ἡ ἐν λόγῳ ἑταιρεία δι' ἐγκυκλίον προέβη εἰς σχηματισμὸν ἐπιτροπῶν ἐν Σόφίᾳ, Βελιγραδίῳ, Ἀθρᾷ, Δουβλίῳ, Πράγᾳ, Κεττίγῃ, Λιμβέργῃ καὶ Κρακοβίᾳ.

Ἐν τῇ Γαλαρίᾳ Georges Petit τῶν Παρισίων ἤρριξε τὰς πύλας τῆς ἡ ἑκθεσις τοῦ Παύλου Λωρᾶν· μετ' ἐπιτυχίας. Καταθέλγει τὴν ψυχὴν τὸ βαθὺ καὶ σπάνιον τοῦ καλλιτέχνη τούτου θέλημα. Ἐν τῶν θαυμασιωτέρων πλεονεκτημάτων αὐτοῦ εἶνε ἡ ἔμπρως εὐγένεια καὶ ὡς ἐκ τῆς φύσεως καὶ ὡς ἐκ τῆς μορφώσεως καὶ ἥτις εἶνε τὸ καλλιτερον γνῶρισμα τῶν καλλιτεχνῶν τῆς πρώτης γραμμῆς.

Ὁ ἐν Παρισίοις ἀποβιώσας ζωγράφος Θ. Πάλλης ὤρισε διὰ τῆς διαθήκης του, ὅπως ἐξ ἔργα καὶ δέκα

τέσσαρες σπουδαί αὐτοῦ αἱ ἔχουσαι Ἑλληνικὸν χαρακτήρα παραδοθεὶς εἰς τὴν Δημοσίαν Καλλιτεχνικὴν Πινακοθήκην.

Τὸν ὅρον αὐτὸν τῆς διαθήκης θὰ πραγματοποιήσῃ ἡ κόρη τοῦ ἀειμνήστου καλλιτέχρου κυρία Α. Πολίτου.

Ἡ ὥρα αὐτὴ τοῦ Χάινε εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ποιητικὴ Αὐτοκράτειρα εἶχε στήσῃ βωμὸν λαοῦ ἵας ὑπὸ τὴν γαλανὸν οὐρανὸν τῆς Κερκίρας, πλανᾶται σήμερον ἀνεν ἀσύλου. Εἶνε γνωστὸν διὰ τὸ Κά'ζερ, ἀμείλικτος ἀπέθανε τῆς σκιάς τοῦ ποιητοῦ, ἐξετόπισε τὴν προτομὴν ἐκ τοῦ κήπου τοῦ Ἀχιλλείου.

Ὁ Γερμανὸς κ. Κάμπ, υἱὸς τοῦ ἐκδότου τῶν ἐργῶν τοῦ Χάινε, τὴν ἠγόρασε καὶ τὴν προσέφερεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀμβούργου. Ἀλλὰ καὶ τὸ Ἀμβούργον πιστὸν εἰς τὸν Κά'ζερ, ἠρνήθη γὰ φιλοξενήσῃ τὸν διωγμένον ποιητὴν. Ὁ δὲ κ. Κάμπ θὰ κρετῇ τὴν προτομὴν διὰ τὸν θανόντα του.

Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀρχαιολόγου Φουρτβαϊγκλερ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία θὰ ἰδούσῃ στήλην ἐκ Πεντελίου μαρμάρου. Ἡ στήλη αὕτη στηρίζομένη ἐπὶ τριῶν ἐπισφαιρωμένων βαθμῶν ἐπιστεφεται ἀπὸ χαλκῆν Σφίγγα, ἣτις εἶναι παρομοιωτικὸν τῆς Σφίγγος τοῦ ναοῦ τῆς Αἰγίνης, ὅπως συνεπλήρωσεν αὐτὴν αὐτὸς οὗτος ὁ Φουρτβαϊγκλερ.

Εἰς προσκύνημα τοῦ τάφου τοῦ μεγάλου ἀρχαιολόγου ἦλθεν εἰς Ἀθήνας ἡ ἐριςμὸς χήρα αὐτοῦ.

Διὰ τὸν προσεχῆ Δεκέμβριον ὁ «Συνδεδεμένος» τῶν Συντακτῶν» ἐτοιμάζει καλλιτεχνικὴν ἐκθεσιν. Τὴν ὁργανώσιν αὐτῆς ἀνέλαβεν ὁ κ. Γ. Ρολός, ἑφορὸς τοῦ καλλιτεχνικοῦ τμήματος τοῦ Συνδέσμου. Ἡ ἐκθεσις θ' ἀνοίξῃ τὴν 1 προτεχὺς Δεκεμβρίου, θὰ διαρκέσῃ δὲ δέκα μὲναι ἡμέρας. Προμνηστέον ὅτι ἐπιτυχίᾳ, διότι πολλοὶ καλλιτέχνη θὰ στείλουν ἔργα, Ἡμέραι πρὸς ἀποστολὴν ἔργων ὁρίσθησαν αἱ 15, 16 καὶ 17 Νοεμβρίου. Μετὰ τὴν ἐκθεσιν αὐτὴν, θὰ ὁργανωθῇ ἐν τῷ Συνδέσμῳ καὶ φετογραφικὴ ἐκθεσις διὰ τοὺς ἐρασιτέχνους μόνον.

«Σπίτι μου σπιτάκι μου» εἶνε ὁ τίτλος ἐνὸς νέου ἔργου τοῦ Ἀγγούστου Νοβέλλι, παραιτηθέντος πρὸς τινας εἰς τὸ Μιλάνον, ὑπὸ τοῦ θιάτου Νικόλι.

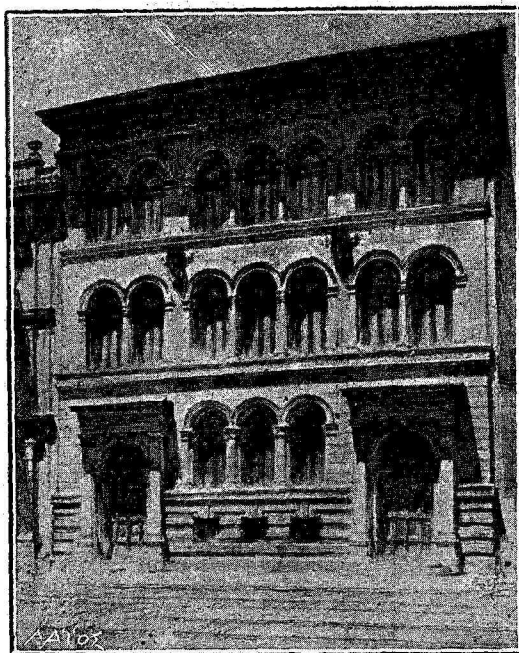
Ὁ Ἀγγούστος Νοβέλλι—υἱὸς τοῦ διατμήμον Ἑρμέτες—ἔχει γράφει καὶ ἄλλα ἔργα θεατρικὰ, ἐπιτυχόντα ἐπλοῆς. Ἐμπνέεται κυρίως ἀπὸ τὴν Τοσκανικὴν ζωὴν, δεικνύει δὲ τάλαντον πρώτης δυνάμεως.

Εἰς τὸ «σπίτι μου σπιτάκι μου» δὲν ὑπάρχει τίποτε νέον καὶ ἐν τοῦτοις ὅλοι φαίνονται εἰς αὐτὸ νέα. Προκαίεται περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ Ἀπόστολου νιοῦ, ἣτις καθίσταται κωμικὰ διασκευαστικὴ συμφωνῶς μὲ τὰ Τοσκανικὰ ἥθη.

Ἐν Λονδίνῳ θ' ἀνεγερθῇ μέγα «Θέατρον» τοῦ Σαλζπυργκ, ὅσοι μνηστῆρες τοῦ μεγάλου δραματικοῦ. Ὁλοσχερὴ 3,750,000 ἑκατομμύρια καὶ θὰ ἔλῃ προκωδότησιν 9,250,000 διὰ νὰ συντηρῇται ἐκ τῶν εἰσοδημάτων. Τὸ γήπεδον ἠγοράσθη ἤδη ἀντὶ 2,000,000 φρ.

Ὁ λόρδος δῆμαρχος τοῦ Λονδίνου ζητεῖ τὴν χρηματικὴν συνδρομὴν τῶν Ἀγγλων. Κάποιος ἀνώνυμος Ἀγγλος ἔστειλε ὡς ἔραρον 1,750,000 φρ.

Προερχὸς ἰδρύεται ἐν Ἀθήναις μέγαρον τῶν Ἱταλικῶν σχολῶν. Ἀπὸ τοῦ πρὸς τοῦτο ἐκ Ρώμης ὁ Ἱταλὸς ἀρχιτέκτων κ. Enrico Bovio, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὁποῦ θὰ οἰκοδομηθῇ τὸ μέγαρον τοῦ ὁποῦ τοῦ

Τὸ μέγαρον τῶν Ἱταλικῶν Σχολῶν

σχέδιον, ὅπερ παραθέτομεν, ἐνέκρινεν ὁ Ἱταλὸς ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἐν τῇ ἀπλότητι τῶν γραμμῶν ἀνευρίσκει τις ἱκανὴν κομῆτητα Ἱταλικῆς ὁλως καλαισθησίας.

Εἰς τὰς Βουξέλλας τὴν 1 Μαΐου 1910 θὰ ἀνοίξῃ μεγάλη διεθνὴς ἐκθεσις, εἰς ἣν θὰ μετάρχῃ πάντα σχεδὸν τὰ κράτη. Εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην εἰδικὸν τμήμα καλλιτεχνικῶν ἔργων θὰ ὑπάρχῃ. Ἡ ἐκθεσις ἐτέθη ὑπὲρ τὴν προστασίαν τοῦ Βασιλέως τοῦ Βελγίου καὶ τὴν ἐπίτιμον προσδρέαν τοῦ πρίγκηπος Ἀλβέρτου, τὸ δὲ καλλιτεχνικὸν τμήμα ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προσδρέαν τῆς κομῆσης τῆς Φλάνδρης.

Ἡ ἐκθεσις θὰ διαρκέσῃ μέχρι τῆς 15 Νοεμβρίου.

Θὰ ἀπονεμηθῶσι 6 ἐν ὅλῳ χρυσὰ μετάλλια.

Ἀπέθανεν εἰς τὴν Ρώμην εἰς ἡλικίαν 43 μόλις ἐτιῶν, ὁ μουσικοδιδάσκαλος Νικόλαος Σπινέλλης, συγγενὴς τοῦ Λουδ. Σπινέλλης, ὅστις ὑπῆρξεν ἐκ τῶν τελεφεροζῶντων ἐργαζομένων διὰ τὴν σύστασιν τοῦ πρώτου ἑλληνικοῦ μελοδραματικοῦ θιάσου.

Ὁ Νικόλαος Σπινέλλης εἶνε συνθέτης τοῦ μελοδραματικοῦ «Λαμνία» τὸ ὁποῖον ἐβραβεύθη εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου Σαντζόνιο προκηρυχθέντα διαγωνισμόν, μιστὴ μὲ τὴν «Καβαλλερία» τοῦ Μαικάνη.

Ὁ κ. ἡ. ποντοργὸς τῶν Ἑνωτικῶν διέταξε τὸν διευθυντὴν τοῦ Πολυτεχνείου, ἵνα ὑπογράψῃ, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἀρμοδίας διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς, τὸ συμβόλαιον περὶ συνάρεως δανείου 150,000 δραχμῶν μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς ἀνέγερσιν ἰδίου κτιρίου δημοσίας Καλλιτεχνικῆς Πινακοθήκης.

Διὰ τὸ δάνειον θὰ χρησιμοποιοῦν οἱ τόκοι τοῦ κληροδοτήματος Ἀβέρωφ, τοῦ ὁποῦ προσθέτως τὰ μέχρι σήμερον περισσεύματα ἐκ 55 χιλιάδων δραχμῶν θὰ διατεθοῦν διὰ τὸν ἴδιον σκοπόν.

Τὸ δάνειον θὰ ἀποπληρωθῇ εἰς 23 τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις ἀπὸ τοῦ προτεχὺς ἔτους 1910.

Τὸ κτίριον τῆς Πινακοθήκης, μονόροφον διὰ λόγους

Φερωδύ

οπτικής, θ' ανεγερθῇ ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ Πολυτεχνείου καὶ πρὸς τὴν ὁδὸν Τοσίτσα, ἔχει δὲ γέλνῃ ἤδη τὸ σχέδιον, τὸ ὅποσον ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ κατὰ τὴν εἰς Εὐρώπην ἀναχώρησιν τῶν ὁ κ. Π. Καλλιγᾶς, ἵνα δώσῃ πρὸς ἐπεξεργασίαν εἰς εἰδικὸν ἀρχιτέκτονα.

*

Δύο ἐταῖροι τῆς Γαλλικῆς Κωμωδίας, ὁ Φερωδύ καὶ ὁ Ρομπλν, ἔρχονται νὰ δώσουν τέσσαρας παραστάσεις εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον. Ὁ Φερωδύ, ὁ ἀντάξιός τοῦ μεγάλου Κοκλν, εἶνε γνωστός εἰς τοὺς Ἀθηναίους ἐκ τῆς προηγουμένης περιόδου.

Ἡ Γαβρ. Ρομπλν, νέα καὶ εὐμορφῇ ἡθοιοῖός, θεωρεῖται ἡ περισσότερον καλαίσθητος τῶν Παρισίων. Ἐχει πρῶτον βραβεῖον Κωμωδίας· ἔπαιξεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῆς «Comedie Francaise», ὁπόθεν ἡ Σάρα Βερνάρ τὴν προσέλαβεν ἀμέσως εἰς τὸ θέατρόν της. Τώρα ἐργάζεται εἰς τὴν «Γαλλικὴν Κωμωδίαν» ὡς πρωταγωνίστρια, καὶ κάμνει τὴν πρῶτην της ἀνὰ τὴν Ἀνατολήν περιόδον.

*

Εἰς τὸ Μόναχον προπᾶραςκενύζεται μεγάλη ἐκθεσις ἡ ὅποια θὰ ἀφιερωθῇ εἰς ἐπιδειξιν ἔργων τῆς Μουσουλμανικῆς τέχνης. Ἡ ἐκθεσις αὕτη θὰ περιλαμβάνῃ τὴν πρῶτην περίοδον τῶν Καλιφῶν μέχρι τοῦ 4258, ἔπειτα τὴν Μωριτανικὴν τέχνην τῆς Ἰσπανίας καὶ Σικελίας μέχρι τοῦ 1500, ἔπειτα τὴν Περσικὴν τέχνην καὶ τὴν ἐπιδρασίαν της· ἐπὶ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Πολωνίας καὶ τέλος τὴν ἐπίδρασιν τῆς Τουρκικῆς τέχνης ἐπὶ

Ρομπλν

τῆς Ἱταλικῆς καὶ Γερμανικῆς, συγχρόνως δὲ καὶ ἐπιδειξιν τῆς ἐπιδράσεως τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τῶν Ἀνατολικῶν τεχνῶν.

*

Ὁ κ. Μποκάτσιάμπερ κατὰ τὴν ἐν Κερκύρᾳ θερινὴν διαμονὴν του νέα εἰργάσθη ἔργα, ἀτινα θὰ ἐκθέσῃ κατὰ τὴν ἐτησίαν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ του ἐκθεσιν. Ἐκ τῶν νέων ἔργων του ἔξῃχει εἰς πέντε εἰλαιογραφικὸς «Ἡμιόλουστες ἐλῆες», πλήρη· ζωηροτάτου φωτός.

*

Ἐν Γάνδῃ συνῆλθε τὸ Ε'. Ἐθνικὸν συνέδριον τῶν Βέλγων ἀρχιτεκτόνων. Ὑπεβλήθησαν δύο προτάσεις. Ἡ μία ἀφορᾷ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἐπισήμων διπλωμάτων ἀρχιτεκτόνων, ἡ δὲ ἄλλη ἀφορᾷ τὸν ὀργανισμὸν μουσείων οἰκοδομικῆς, εἰς τὰς κυριώτερας πόλεις τοῦ Βελγίου.

Τὸ προεχὲς Συνέδριον θὰ συνέλθῃ τὸ 1910 εἰς Βρυξέλλας.

*

Ὁ ἀγαπητὸς συνεργάτης μας καὶ συμπαθὲς ποιητὴς κ. Μαρίνος Σιγούρος μετὰ θορυβητικὴν δοκιμασίαν διωρίσθη ἀκόλουθος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Εἶνε σπάνιον νὰ εἰσερχοῦνται εἰς τὴν Ἑλλ. Διπλωματίαν νέοι εὐρείας μαθήσεως καὶ ἰσχυρῆς ἀνιλήψεως, καὶ διὰ τοῦτο ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Σιγούρου προκαλεῖ ἰδιαίτερον ὄλως χαρὰν ὅμι δι' αὐτόν, δὲν περιορισμοῖς ἐπ' ἑκείναι προσόντα, ἀλλὰ διὰ τὴν ὀνηρείαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

